

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobců: a) B. Š., b) J. Š., zastoupených Mgr. Ing. Tomášem Vítkem, advokátem se sídlem Na Příkopě 9-11, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor stavební, se sídlem Jungmannova 29, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2011, č. j. 11 A 136/2010 - 57, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně B. Š. **se přiznává** odkladný účinek ve vztahu k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2011, č. j. 11 A 136/2010 - 57. Až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 9 ze dne 9. 3. 2009, sp. zn. S P09 035469/2007/3, č. j. P09 012245/2009, ve spojení s rozhodnutím žalovaného Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 26. 3. 2010, sp. zn. S-MHMP 522957/2009/OST/Vá/Čv, jimiž bylo žalobcům nařízeno odstranění stavby zděného domu, umístěné při jihozápadní straně pozemku parc. č. X v k. ú. X.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Úřadu Městské části Praha 9 ze dne 9. 3. 2009, sp. zn. S P09 035469/2007/3, č. j. P09 012245/2009, bylo žalobcům nařízeno odstranění stavby zděného domu o zastavěné ploše cca 80 m², charakteru rodinného domu, včetně rozvodů technické infrastruktury, umístěné při jihozápadní straně pozemku parc. č. X v k. ú. X. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný svým rozhodnutím ze dne 26. 3. 2010, sp. zn. S-MHMP 522957/2009/OST/Vá/Čv, ve vztahu k žalobkyni B. Š. zamítl a rozhodnutí Městské části Praha 9 potvrdil, a ve vztahu k žalobci J. Š. zamítl jako opožděné. Žalobci se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného. Městský soud usnesením ze dne 4. 10. 2010, č. j. 11 A 136/2010 - 37, přiznal žalobě odkladný účinek. Rozsudkem ze dne 10. 5. 2011, č. j. 11 A 136/2010 - 57, pak žalobu žalobce J. Š. odmítl a žalobu žalobkyně B. Š. zamítl.

Proti zamítavému rozsudku krajského soudu podali žalobci včasnou kasační stížnost. Žalobce J. Š. vzal svoji kasační stížnost zpět, městský soud tedy usnesením ze dne 18. 7. 2010, č. j. 11 A 136/2010 - 89, řízení o kasační stížnosti tohoto žalobce zastavil. Řízení o kasační stížnosti je tedy nadále vedeno pouze se žalobkyní B. Š. (dále jen „stěžovatelka“).

Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal podané kasační stížnosti odkladný účinek, neboť právní moc napadeného rozhodnutí jí může způsobit nenahraditelnou újmu. Uvedla, že nebude-li odkladný účinek kasační stížnosti přiznán, může být kdykoli donucena odstranit svůj dům, v němž společně se svou rodinou bydlí. Stěžovatelka předmětnou stavbu, jejíž odstranění bylo nařízeno, koupila v roce 1996 a zaplatila za ni kupní cenu, po dobu 15 let, kdy ji měla ve vlastnictví, odváděla daň z nemovitosti, přičemž možnost užívat tuto stavbu byla jednou z okolností, kterým jiný soud odůvodnil vystěhování z bytu v Praze, který měla stěžovatelka v nájmu. Odstranění stavby by stěžovateli způsobilo finanční újmu a nenahraditelnou škodu. Stěžovatelka dále uvedla, že stavba na pozemku ve vlastnictví žalovaného stojí již několik desítek let, přičemž přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv vlastníka pozemku, ani práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ohledně návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku přisvědčil stěžovateli v tom, že případný výkon pravomocného rozhodnutí o nařízení odstranění stavby je nezvratný a v případě, že by kasační stížnost byla shledána jako oprávněná, by jí odstraněním stavby vznikla podstatná újma.

Podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.“* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud odkladný účinek přizná, *„jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“* K tomu je nutno uvést, že v řízení o kasační stížnosti má odkladný účinek povahu mimořádného institutu; kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí městského (krajského) soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

Základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je, že by právní následky rozhodnutí mohly pro stěžovatelku znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout třetím osobám (srov. § 73 odst. 2 s. ř. s.). Výkon rozhodnutí, kterým bylo nařízeno odstranění stavby sloužící k bydlení stěžovatelky a její rodiny, jistě představuje situaci podřaditelnou pod tuto podmínku pro přiznání odkladného účinku. Zároveň lze konstatovat, že by odstranění stavby představovalo pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká by vznikla přiznáním odkladného účinku jiným osobám nebo důležitému veřejnému zájmu. V případě rozhodnutí o nařízení odstranění stavby by újma třetím osobám či veřejnému zájmu

převážila nad zájmy na přiznání odkladného účinku zejména tehdy, pokud by šlo o stavbu ohrožující své okolí zřícením nebo jinými obdobně škodlivými následky. V nyní posuzovaném případě ovšem bylo o odstranění stavby rozhodnuto správními orgány proto, že stavba nebyla řádně povolena, jak se uvádí v rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 9 ze dne 9. 3. 2009. V takové situaci je újma, kterou by pro stěžovatelku představovalo odstranění stavby, opravdu nepoměrně větší, než újma vzniklá přiznáním odkladného účinku.

Přehlédnout nelze ani skutečnost, že přiznání odkladného účinku přitakal z důvodu nezvratné povahy odstranění stavby i žalovaný.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatelky dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou naplněny.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu